

В ім'я людини

Останні шви накладає хірург,
Людина жити буде – серце діє.
А на обличчі кілька світлих смуг
Від втоми...
Посміхнувсь хірург, радіє.
Хіба не радість - врятувать життя,
Вернуть людині юність літ упертих,
Живого серця відчувать биття,
Врятованого вже на грані смерті.
І він, хірург, зборов цю грізну смерть,
Хоча вже бачив, як юначе тіло
Сповнялося пекучим болем вщерть,
Як серце зупинялося, німіло.
Нехай юнак не сяде за руля,
Вести не буде з вітерцем машину.
Та серце ж б'ється, мрію окриля,
Дороги всі відкриті для людини.
Нічого, любий, трохи поболить,
Ось видужаєш, і знайдеться праця.
Пішов хірург, бо треба руки мить,
Готовитись до нових операцій.
Юнак живе, він буде довго жити,
Йому життя вернула медицина.
А губи шепчуть: «Буду теж служити
В ім'я вітчизни, миру і людини...»

1960 рік, Микола Касьян (легендарний костоправ)